

הקומיקס
החסידי

דין

דין

בין הטענות

תולדות חייה של
הרבנית הצדקנית מנוחה רחל ע"ה
אם הישוב היהודי בחברון

מאת:
דניאל גורדון

אחד
הוצאה לאור

הַנְּסִיעָה לְשִׁקְלוֹב הִיְתָה נְעִימָה,
אֲחַ, תַּעֲנוּג.
טָפָה אַחַת שֶׁל גֶּשֶׁם לֹא יָרְדָה עַל
הָעֵגְלָה. כְּלוּם, נִיצִיבּוּ.

שֶׁד וְשִׁבְר, גֶּשֶׁם זֹלְעָפוֹת חֹדֵר עַד לְשֶׁד עֲצֻמוֹתַי.

נִתְקַעְתִּי שׁוֹב וְשׁוֹב בְּשִׁלּוּלִיּוֹת בָּא. בְּקִשִּׁי נִחְלָצְתִּי מֵהוּן

מֵאֵז וְעַד סוּף יָמֵי, לֹא יָרַד גֶּשֶׁם עַל הַרְבֵּבִית הַצְדֻקְנִית מִנוּחָה רַחֵל. בְּרַכְתּוֹ הַשְּׁמִימִית
שֶׁל הַצְּמַח-צֶדֶק הַתְּגַשְׁמָה בְּמִלּוּאָה וְהִיא תַמִּיד הַתְּהַלְכָה בְּנַחַת בֵּין הַטְּפוֹת.

אֲבֵל בְּדֶרֶךְ
חֲזָרָה...

לִימֵים הַסְּבִיר
הַרְבֵּי הַמַּהֲרָ"שׁ:
אוֹתוֹ הָעֵגְלוֹן,
דוּמָה הִיָּה לְעֵגְלוֹנוֹ
שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב.
גַּם הוּא, כְּאִשֶּׁר הִיְתָה
לְבַעַל-שֵׁם טוֹב קִפִּיצַת-הַדֶּרֶךְ, הִיָּה
נֶהְנֶה...

ביתו של השיח'
העשיר... חחח... כן,
כן. אנחנו עומדים
להתעשר כהגן...

מערת מסתור,
פאתי חברון

החיים החסידים בחברון של אותם הימים, היו שוקקים ומלאי חיות.
צעירים ומבגרים, שקעו בלמוד התורה והחסידות, התועדו יחד
והצטינו באהבת ישראל וגמילות חסדים

אך יחד עם הפריחה הרוחנית,
החיים לצד ההמון הערבי, היו
לפעמים קשים מנשא. ברגעי
משבר, היתה זו תושייתה של
הרבנית מנוחה רחל שהצילה את
המצב

הלילה, לפנות
בקר, נתעשר! תהיו
מוכנים. דיר באלק

לא לחנם כלם קוראים לנו
'היד השחרה'... חה חה חה
כנופית השודדים המפחידה
והאימתנית ביותר

עצרו! מסכן
מדי, המקום
שורץ שומרים

הסי!
דממה!

כל-כך קרובים, אבל
כל-כך רחוקים

זה היה קרוב מדי.
כמעט נתפסנו

הרבע היהודי, חברון

נחליף אסטרטגיה. בתי עשירי
חברון המפנקים, שמורים ומוגנים.
אבל בתי היהודים, כן, בתי היהודים
חחח. איש לא מגן עליהם.

הם יפלו לפנינו כמו מגדל
קלפים....

אתה המפה
שלנו בחשך

מוסטפה, תזכר הכל במד'קי!
הלילה תוקפים

לפנות בקר

השטח נקי. תשמרו על שקט, נכנס ונצא בלי שאיש ידע

היהודים חכמים! מחביאים הכל. נראה להם מה זה...

לחיים ידידי!
בקרוב מאוד,
היהודונים יגלו
שעולמם חרב.
חחחח

מאותו לילה ואילך, חיהם של יהודי חברון הפכו לסיט

אסון, שד ושבר, אוי ואבוי. רשעים ארורים!

יענקל, שמעת מה קרה לשכנים? חביבים לעזר להם, הם נותרו בלי כלום!!

בכל לילה חברי כנופית 'היד השחרה' פרצו לבתים אחרים ורוקנו את תכולתם

איש לא הגן על יהודי העיר. כלם פחדו מהמנהיג האכזר ומחרבו המשחזת.

סיד, אסמח לי.
בוא בבקשה מהר, אשתך לא מרגישה טוב.

יהודי חברון נשאו תפלה לפני בורא עולם ושמו בו את
מבטחם. במקביל, שדלו את שליט המחוז להגן עליהם,
אך ללא הועיל

לא, לא,
רק לא זה!

הגברת צריכה ללדת, אבל כבר שעות
ארכות שהיא סובלת מכאבים ולא מצליחה.
חיה בסכנה מוחשית!

שׁוֹטִים! תַּעֲזְרוּ, תָּנוּ לִי עֵצָה חֲכָמָה
מִלּוֹת חֲנָפָה, לֹא יוֹעִילוּ

מְנַהִיגְנוּ הָאֲמִיץ, חֲכָה תִרְאֶה, יְהִי בְסֹדֶר
אֵל דָּאָגָה, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר. אַתָּה בִּלְתִּי מִנְצָח

מָה, הַשְׂתַּגַּעְתָּ?
שְׂכַחַת מָה עֲשִׂינוּ לָהֶם, לַיהוּדִים.

יִמְחַל לִי מְנַהִיגְנוּ הָרָם, שְׁמַעְתִּי שְׂאֲצֵל הַיְהוּדִים יִשְׁנֶה צְדִיקָה שְׁמַחֹלֶלֶת נְסִים. הֵם קוֹרְאִים לָהּ 'הַסְּבֵתָא' וּמְסַפְּרִים שֶׁבְּרִכּוֹתֶיהָ מִתְּגַשְׁמוֹת אַחַת לְאַחַת. עֲצִיתִי לָךְ, בְּקֶשֶׁת אֶת בְּרִכְתָּהּ!

אִין בְּרָרָה. אַעֲשֶׂה הַכֹּל לְמַעַנָּה

אֲדוּנִי, הַמַּצָּב מַחְמִיר. אֲנִי חוֹשֵׁשׁ לְגָרוּעַ מְכֹל

צדיקה, הצילו!

צדיקה קדושה, בבקשה ממך, אגא, התפללי
לאלקים. אשתי מקשה ללדת, חיייה וחיית התינוק
בסכנה. אגא, מהרי, ברכי אותה!

הנני מבטיח!
לעולם לא אפגע
שוב ביהודי!
מעתה ועד עולם!

יודעת אני היטב מי אתה ומהם
מעשיך. כמה בתים הרסת, כמה
גזלת, כמה עשקת,
וכמה רצחת.

אדון נכבד,
אברך את
אשתך - אבל
בתנאי.

הבטח לי שמעתה ואילך תפסיק להציק ליהודים, לא
תזיק להם ולא תגנב מהם יותר דבר - לעולם.

